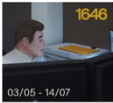

Dimitar Genchev at Sarieva at DOT Sofia

May 3, 2024

Artist: Dimitar Genchev
Exhibition title: Sepia
Venue: Sarieva at DOT Sofia, Plovdiv, Bulgaria
Date: April 4 – May 12, 2024
Photography: all images copyright and courtesy of the artist and Sarieva, Plovdiv

Dimitar Genchev at Sarieva at DOT Sofia, article.
Artviewer, May 2024
<https://artviewer.org/dimitar-genchev-at-sarieva-at-dot-sofia/>

Sarieva/Gallery *Sepia*. It will take place between April 4 and May 12 at Sarieva/Gallery in DOT Sofia.

Dimitar Genchev is an artist-chemist – one of those who seek in art the infinite possibilities for transformation of matter and the mysteries of its origin. A transformation that leaves the mark of a specific dynamism on each of the artworks presented in the artist's newest solo exhibition – *Sepia*. Realized in collaboration with Sarieva/Gallery, it is focused on a yet little-known direction of the author's visual investigations and experiments.

In his artworks created during the last year Dimitar Genchev combines abstract and figurative elements, exploring how far the decay and merging of forms can go across infinite spaces – weightless, devouring and ephemeral. Spaces that promise nothing, narrate nothing, thus carrying within themselves an immeasurable and much-desired tranquility in a world riddled by the dissonance of noisy narratives. Spaces in which the eye does not seek reconstruction of meaning, history, boundaries, but an ever-deepening immersion.

The leaf, a natural element with an extraordinary variety of forms, is the principal figurative allurements for the eye in this new series of artworks. But the author is not satisfied with its existence as such, nor does he seek to burden it with a certain symbolism. What interests him is the leaf's ability to transform, especially on a visual level. The more we observe the leaves in these artworks, the more they escape us, forever changing into something else. This escape is particularly noticeable in *Fragile* (2023). A leaf or maybe a cloud, a piece of fabric or paper, the elements in the colorful chaos of the canvas coexist in a permanent visual-poetic mutation which brings about a sense of transience as in a moment of random play of light after a summer storm.

Light is of fundamental importance in Dimitar Genchev's work. It is essentially a rhythm, an impulse, a moment of falling in love. In *Kingdom* (2023), despite the small size of the work, light seems to burst from the canvas and melts everything in its path. The figurative elements appear here as more of a pretext for experimenting not only with the reality of forms, but also with the possibilities of light to generate them. An approach the artist also employs in *Pretence* (2023), but as though in a reverse movement, letting the elements lose their solidity and gradually dissolve into the background.

Genchev not only paints light – he creates it in the canvas, skillfully embedding opaque, glossy or translucent elements into a dialogue with the light sources. This play of external and internal light, so characteristic of the author, completes the sense of incessant motion and of the existence of a third dimension on the two-dimensional surface of the canvas.

Dimitar Genchev at Sarieva at DOT Sofia, article.

Artviewer, May 2024

<https://artviewer.org/dimitar-genchev-at-sarieva-at-dot-sofia/>

In *Sepia* (2024), light emerges from the deep dark. Literally and metaphorically. No different from an icon painter (alchemist), Dimitar Genchev starts working upon a dark base, seeking among the folds of matter the moment of its transformation. For the artist this moment is first born and felt in the stomach and then on the canvas. The cuttlefish, a mollusk inhabiting the sandy bottoms of seas and oceans, ejects from its stomach jets of ink paint, thus composing its most efficient defense in a series of dense, dark shapes. For centuries of undiminished popularity, the brownish hues of sepia ink paint have portrayed the melancholy of human existence. And although not consciously sought after by Dimitar Genchev, we cannot but sense it lurking in the light.

The exhibition text is by Desislava Mileva.

Dimitar Genchev (b.1985 in Bulgaria) lives and works in Plovdiv, Bulgaria. He received his education from the National Academy of Art, Sofia, HKU University of the Arts in Utrecht, and studied at Rijksakademie, Amsterdam and Ecole des Arts Decoratifs de Strasbourg.

His solo exhibitions include *Beauty & Decay*, Museum De Domijnen Hedendaagse Kunst, Sittard, NL (together with sculptor Peter Buggenhout); *Family Portrait*, Gallery Sariev Contemporary, Plovdiv; *The Good Machines*, Gallery Credo Bonum, Sofia.

His solo exhibitions have also been presented at the galleries Gerhard Hofland and Rutger Brandt in Amsterdam.

His works were displayed in numerous group exhibitions, including *Object Love*, Morsbroch Museum, Leverkusen; *Rooms of Resonance*, Cloud Seven, Frederic de Goldschmidt Collection, Brussels; *Background: Young artists from Plovdiv*, Gallery Sariev Contemporary, Plovdiv; *Listen to Us – Artistic Intelligence*, Rainald Schumacher works from Deutsche Telekom collection, Plovdiv; exhibition of the nominated artists for Hermine van Bers Art Award, Old School, Leiden, The Netherlands; *Necessity is the mother of invention*, duo show with Pere Liobera, Horizonverticaal, Haarlem, The Netherlands; *Dining with the artist*, The Mesdag Collection, The Hague; HKU's Royal Club-Dutch Painting, exhibition at the library of European Council, Brussels; *Prospects and Concepts*, Art Rotterdam, Van Nelle Fabriek, Rotterdam; *Wonder boven Wonder*, duo exhibition with Tim Breukers, gallery Van de Weghe, Antwerp; Exhibition of the artists nominated for the Royal Award for Modern Painting at the Royal Palace, Amsterdam. Dimitar Genchev's works have been presented at art fairs such as Art Rotterdam, Liste Art Fair Basel and others.

Genchev has received various awards and scholarships from the Mondriaan Fund foundation, awards for painting: the Buning Brongers Award in the Netherlands, the National Competition of Allianz Bulgaria, the Painting Award from Young Bulgarian artists and the Gaudenz B. Ruf Award.

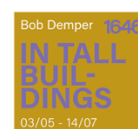
Dimitar Genchev at Sarieva at DOT Sofia, article.

Artviewer, May 2024

<https://artviewer.org/dimitar-genchev-at-sarieva-at-dot-sofia/>

+1 at Sarieva

June 29, 2023

Artists: Sophia Grancharova, Dimitar Genchev, Velizar Dimchev**Exhibition title:** +1**Venue:** Sarieva, Plovdiv, Bulgaria**Date:** April 15, 2023**Photography:** all images copyright and courtesy of the artist and Sarieva, Plovdiv

+1 is a temporary project by Sarieva/Gallery, located next to the physical gallery space in Plovdiv. Its program showcases artworks and artistic positions in a shared environment. The aim is to emphasize visual and aesthetic perception instead of conceptual or exhibition framework. The title of the project refers to the guest lists, where the name of the invited person is mentioned and the accompanying person is marked with +1.

The first presentation includes works by Sophia Grancharova (b. 1994), Dimitar Genchev (b. 1985) and Velizar Dimchev (b. 1983). These pieces are united by the quotation, in-depth approach, the close-up, the narrative and the correction. The three young artists have worked with Sarieva/Gallery on a variety of projects, events and exhibitions.

Dimitar Genchev (b.1985 in Bulgaria) lives and works in Plovdiv, Bulgaria. He received his education from the National Academy of Art, Sofia, HKU University of the Arts in Utrecht, and participated in the residency programme at Rijksakademie, Amsterdam. His works have been exhibited in Museum De Domijnen Hedendaagse Kunst, Sittard, the Netherlands, Sofia City Art Gallery, the Royal Palace in Amsterdam, Kaskadenkondensator, LISTE international contemporary art fair in Basel and Gerhard Hofland gallery in Amsterdam, among many other spaces. Over the past five years Genchev has received awards and scholarships from the Mondriaan Fund foundation, awards for painting: the Buning Brongers Award in the Netherlands, the national competition of Allianz Bulgaria for painting and sculpture for young Bulgarian artists, and the Gaudenz B. Ruf Award. In 2016, Genchev's paintings were selected by curator Noor Mertens for participation in the Perspectives and Concepts exhibition, part of Art Rotterdam. His works were exhibited in the exhibitions Listen to Us – Artistic Intelligence – works from the Deutsche Telecom collection, BACKGROUND: Young Artists from Plovdiv, organised by Sariev Gallery, and Object Love, displayed at Morsbroch Museum in Leverkusen, Germany.

+1 at Sarieva, article.

Artviewer, April 2023

<https://artviewer.org/1-at-sarieva/>

De Bulgaarse kunstenaar Dimitar Genchev toont op de expositie 'Schoonheid & Verval' in het Sittardse museum De Domijnen zijn fascinatie voor aftakeling, verloederend en wanorde. „Als je lang naar iets kijkt, ga je er vanzelf van houden.”

Verliefd op wanorde en verval

KUNST EXPOSITIE

SITTARD
DOOR ROB COBBEN

Daar hangt ze dan: *Veneta*. Het schilderij dat Dimitar Genchev in 2013 maakte van zijn gelijknamige muze, vriendin en moeder van zijn zoon. Het maakte een paar jaar geleden de tongen los tijdens de Open Studio's van de Rijksakademie voor Beeldende Kunsten in Amsterdam. Kunstkenner noemden *Veneta*, dat onmiddellijk werd gekocht door verzamelaar en galeriehouder Allard Wildenberg uit Naarden, de *Mona Lisa* van de 21ste eeuw. Ook Anne Berk, kunstkriticus, schrijver en curator, was over-

rompeld toen ze het 2.20 meter hoge doek zag. „Ik werd heel blij van de schoonheid van het schilderij. Je blijft ernaar kijken.”

Veneta is prachtig en intrigeert, we kunnen het niet ontkennen. Maar gaat de vergelijking met het meesterwerk van Leonardo da Vinci niet wat erg ver? Berk, curator van de expositie *Schoonheid & Verval* in museum De Domijnen in Sittard, vindt van niet en ziet overeenkomsten. „Kijk naar die vrouw, het ochtendlicht dat op haar huid valt. En de blik die ze afwendt. Spannend en mysterieus, net als *Mona Lisa*.” Maar wat zien we eigenlijk nog meer? Op de voorgrond een stoel en een schoorsteen, bovenin flarden

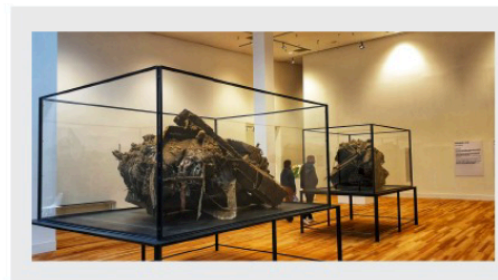

Veneta (2013).

Ik voelde me een onderzoeker, die elk verborgen plekje afspeurt voor het ideale schilderijmotief

Kunstenaar
Dimitar Genchev

van een landschap. En dan die wolken. Of is het een zee?

Genchev, in 1985 geboren in de Bulgaarse stad Plovdiv, zet de toeschouwer graag op het verkeerde been, zo blijkt ook uit andere schilderijen die in De Domijnen te zien zijn. Als een collage-artiest zoekt hij beelden bij elkaar en geeft ze – met veel gevoel voor compositie – een andere context. Afgedankte machines worden afgebeeld als fruit op een schaal. Een vervallen en verlaten fabriekshal komt tot leven dankzij een verdwaald hert. Een jongetje met een badlaken om de schouders kijkt naar een decor van chaos en vernietiging. Is er een explosie geweest? Een aardbeving?

Dimitar Genchev volgde de kunstvakschool in zijn geboortestad en de Academie van de Kunsten in Sofia. Hij kwam naar Nederland en studeerde aan de Hogeschool voor de Kunsten in Utrecht en de Amsterdamse Rijksakademie. En bestudeerde minutieus het werk van de Nederlandse meesters. In een film die ook op de tentoonstelling te zien

is, legt de kunstenaar uit hoe hij te werk gaat. Fotografie is daarbij een hulpmiddel. Voor meerdere schilderijen gebruikte hij foto's die hij heeft gemaakt van leegstaande fabrieken in het vroegere Oostblok.

Spektakel

Hij is verliefd geworden op de wanorde, de chaos en het verval dat hij daar aantroef. „Als je lang naar iets kijkt, ga je er vanzelf van houden. De enorme, schaars verlichte hallen, de mechanische onderdelen en de gigantische roestige machines vormen een visueel spektakel. Het stofgevoel is aantrekkelijk om te schilderen. De ramen zijn in geen decennia schoongemaakt en in dat diffuse licht lijken alle vormen nog tastbaarder. Ik voelde me een onderzoeker, die elk verborgen plekje afspeurt voor het ideale schilderijmotief.”

Elementen uit de beelden die hij zelf met zijn camera maakt en afbeeldingen die hij op het internet vindt, gebruikt hij voor zijn schilderijen. Geholpen door de computer ver-

Sculpturen van ijzer, puin en slachtafval

In museum De Dommijnen zijn ook vier sculpturen te zien van Peter Buggenhout. De kunstenaar uit Gent (1963) is internationaal bekend vanwege zijn imposante installaties van verroest ijzer, puin,

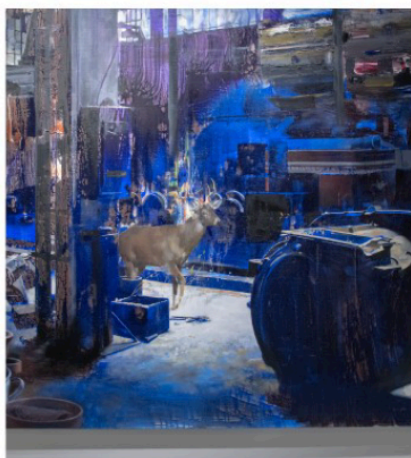
slachtafval, verpakingsmateriaal, gerafeld textiel, stof en vuil. Materialen die veel mensen liever niet zien, soms angst inboezemen of walging oproepen (zoals varkensmagen)

transformeert hij tot beelden en landschappen. Wat een lustrale opstapeling van nutteloos geworden materie lijkt, is een nauwkeurig samengestelde chaos waar je omheen kunt lopen en

telkens nieuwe dingen in ontdekt. Volgens de kunstenaar is zijn werk 'een spiegel van de complexe wereld rondom ons' en wil hij daarmee 'de werkelijkheid op zijn staart trappen'.

Curator Anne Berk geeft uitleg over het werk van Dimitar Genchev. FOTO'S ERMINO ARMINO

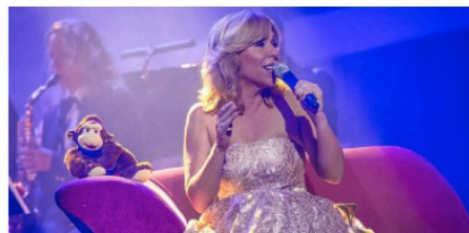
Een deel van het schilderij 'Locomotive Depot' (2016).

smelt hij ze tot nieuwe, soms surrealistische tafereelen en brengt die met penseel en verf aan op het doek.

Kitscherig

Curator Anne Berk heeft veertig werken van Dimitar Genchev, allemaal eigendom van kunstverzamelaars, bij elkaar gebracht in Sittard. Ze bieden een overzicht van de ontwikkeling van de kunstenaar. Zijn oudere schilderijen met vrouwelijke naakten in huiselijke decors doen soms wat kitscherig aan, zijn nieuwere werk is een stuk spannender ook al omdat hij hyperrealistische elementen afwisselt met abstracte oppervlakken. Waardoor je als kijker soms niet meer weet waar je nu naar kijkt. Dat is ook de bedoeling van de kunstenaar, weet curator Berk: 'Iedereen mag er zijn eigen verhaal bij maken. Genchev is vooral bezig met de vraag hoe hij een spannend schilderij kan maken'.

Schoonheid & verval. Dimitar Genchev en Peter Buggenhout. Museum De Dommijnen, Sittard. Te zien tot en met 29 november.

Claudia de Breij in een eerdere voorstelling. FOTO BIANCA BERGER

THEATER

De Breij in Carré met ode aan 'anti-Beyoncé'

AMSTERDAM
DOOR ONZE VERSLAGGEVER

Een kerstbal die na een jaar in de doos weer mag schijnen. Zo omschrijft Claudia de Breij zichzelf bij de voorstelling *Hier ben ik!*, over het leven van revueartiest Heintje Davids. De Breij speelde de show afgelopen weekend voor het eerst in Carré in Amsterdam, voor 250 bezoekers per keer. *Hier ben ik!* is de komende weken nog te zien in Carré.

De Breij geniet van haar rentree na zeven maanden gedwongen coronapauze. 'Ik ben blij dat ik met mijn twee muzikanten op het podium sta. Het is met zoveel ruimte tussen de bezoekers lastiger om op de zaal te focussen; het voelt als een verschil tussen tennis en squash. Ik duik daarom in ons samenspel op het toneel en probeer het publiek zo in het verhaal mee te trekken.'

De Breij kreeg interesse in het leven van Davids (1888-1975) dankzij de naam haar broer vernoemde Louis Davidsring die zij vijf jaar terug ontving. Heintje was het buitenbeentje van de familie; op eigen kracht vond zij haar plek in het theater. De Jood-

se zangeres was de enige van de familie die de Tweede Wereldoorlog overleefde; na de oorlog hervatte zij meerdere keren haar succesvolle loopbaan. Heintje was een underdog, stelt De Breij. 'Een anti-Beyoncé. Ze had niet veel mee in het leven. Veel mensen vonden haar dik en lelijk. Haar ouders steunden haar niet en beklemtoonden dat hun andere kinderen talentvoller waren. Maar ze bleef geloven in haar kracht en droom om een succesvolle artiest te worden.' Voor het eerst in haar carrière staat de cabaretier deels te acteren op het podium; zij speelt Heintje, haar muzikanten alle andere familieleden. 'Het is spannend om die nieuwe kant van mijzelf te ontdekken.'

De Breij wil later, na corona, met de voorstelling gaan toeren. 'Het een tijdloze voorstelling; mijn oude programma's hingen veel meer aan de actualiteit en voelden daardoor nu gedateerd. Het levensverhaal van Heintje is over vijf jaar nog net zo herkenbaar en inspirerend als op dit moment. Ik kan me voorstellen dat we er in betere tijden zelfs een musicalversie van kunnen maken, met een enorm orkest en dansers.'

CULTUUR

Britse podia krijgen 280 miljoen euro

De Britse regering helpt noodlijdende musea, theaters en andere kunst- en cultuurpodia in het Verenigd Koninkrijk met een steunpakket van 257 miljoen pond (ruim 280 miljoen euro). Het geld moet gebruikt gaan worden om de zwaar getroffen sector weer op gang te brengen en werkgelegenheid voor freelancers te creëren.

CINEMA

Actrice Bond-film Goldfinger overleden

Margaret Nolan, de actrice die wereldwijd faam kreeg als het met goud beschilderde model uit de James Bond-film *Goldfinger* uit 1964, is op 76-jarige leeftijd overleden. Dit meldt *Variety*. Nolan's rol in *Goldfinger* was klein, maar iconisch. Afbeeldingen van haar gouden lijf verschenen op posters, boeken en platen. De actrice laat twee zoons achter.

MUZIEK

Zanger The Wanted heeft hersentumor

Bij The Wanted-lid Tom Parker is een hersentumor vastgesteld. De 32-jarige zanger maakte het nieuws bekend via sociale media. 'We zijn er allemaal kapot van maar we gaan het gevecht aan. We willen geen medelijden maar liefde en positiviteit', zegt hij. 'Het wordt een zware strijd maar met ieders liefde en steun komen we erbovenop.'

KUNST

'Vervloekt' keramiek teruggestuurd

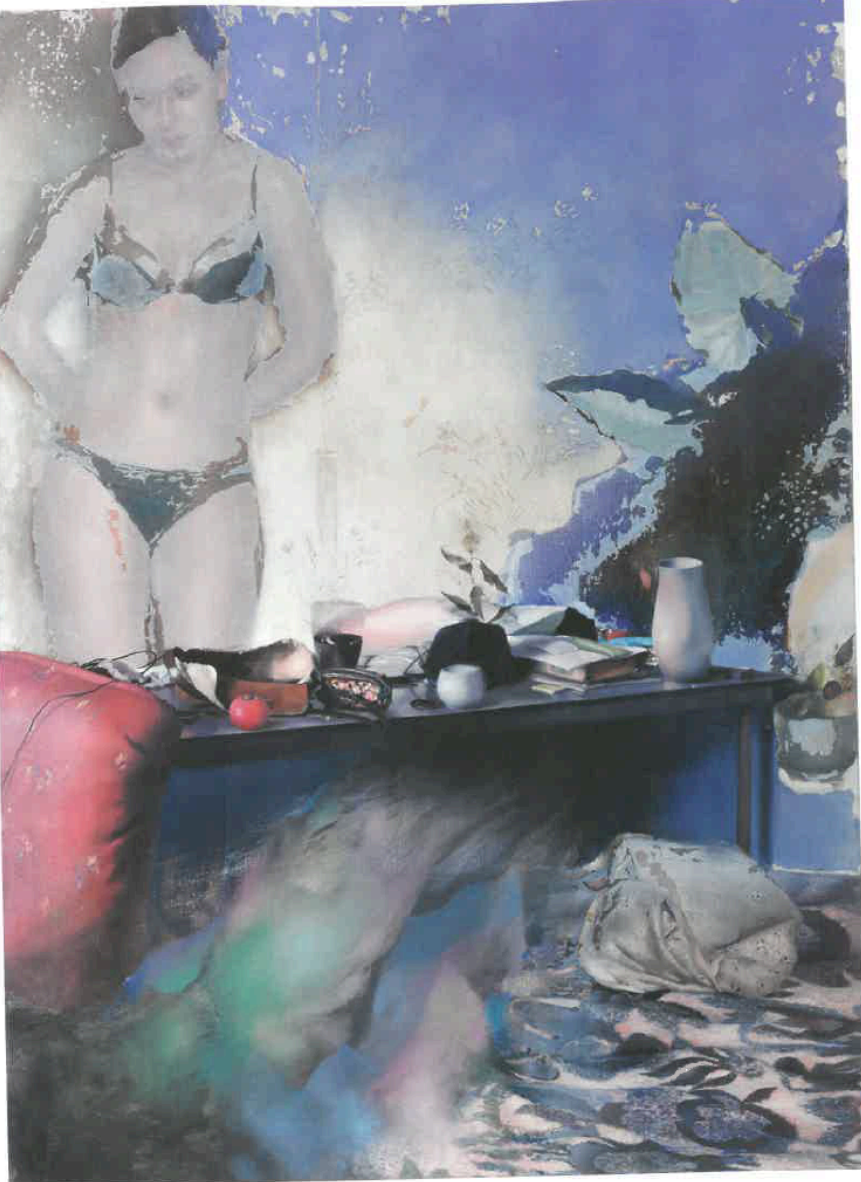
Een Canadese vrouw heeft twee gestolen 'vervloekte' historische voorwerpen teruggestuurd naar Pompei. Ze bewees dat de voorwerpen die zij vijftien jaar geleden tijdens haar bezoek aan de ruïne meenam, 'niets dan ongeluk hebben gebracht'. De stukken keramiek zijn volgens haar 'vervloekt' en dragen 'negatieve energie' met zich mee. Dat meldt *Het Laatste Nieuws*.

In Leverkusen ist nicht jedes Objekt ein LIEBES DING

Was spricht dagegen, wenn Kunst nicht wie Kunst aussieht, sondern wie eine Therapie für Fetischisten? Karsten Bott ist seit 40 Jahren Chronist der Dingwelt. In seinem „Archiv der Gegenwartsgeschichte“ finden sich: DM-Banknoten, analoge Telefone, ein Aufkleber „Atomkraft? Nein danke“, ein vergilbtes Landesprogramm der hessischen Grünen, ein RAF-Suchplakat, jede Menge Krimskrams. Materialisierte Nachkriegsgeschichte der BRD.

Besichtigen lässt sich dieses Sammelsurium im Leverkusener Museum Morsbroich von einem Laufsteg aus. Hinter dem Chaos steckt eine Ordnung: Bott hat jedes Ding einer Lebensphase zugeordnet. Man könnte Stunden inmitten dieser Installation verbringen – und nebenbei froh sein darüber, dass sich all diese Überflüssigkeiten in den eigenen vier Wänden irgendwann in Luft aufgelöst haben.

An Ballast fehlt es auch dem Rest der von der holländischen Kuratorin Anne Berk konzipierten Ausstellung „Liebes Ding – Object Love“ nicht. Ted Noten hat Goldringe und eine Pistole in Handtaschen aus transparentem Acrylharz eingeschmolzen, als gälte es, sie unschädlich zu machen. Ari Versluis und Ellie Uyttenbroek porträtieren Kopf-tuchträgerinnen oder Öko-Punks in gruppenspezifischen Formationen. Konfrontativer gibt sich Melanie Bonajo in ihrer Fotoserie „Furniture Bondage“. Sie holt nackte Frauen vor die Linse, die den Kampf gegen Bügelbretter, Leitern

DIMITAR GENCHEV „Interior plant“, 2014

und technische Haushaltshilfen aufgenommen haben.

Dass die Fesseln des Materiellen wegmüssen, darüber ist sich die Mehrheit der 22 Künstler einig. Nur Kathrin Ahäuser rückt mit ihren Videos Menschen in den Fokus, die eine etwas gewöhnungsbedürftige sexuelle Vorliebe pflegen: Objektophile suchen eine intime Beziehung zu einem Baukran, einer Boeing oder einem Notenständer. Das

widerspricht zwar der klimapolitischen Mission der Schau, ist aber etwas anderes als hedonistischer Konsumrausch.

Es liegt an uns, uns zu fragen, ob wir Markenschuhe immer noch auf einem Altar verstauen wollen, wie es Andreas Gursky in seiner Fotografie „Prada I“ bereits 1996 zur Diskussion gestellt hat. Selbst diese Trophäen müssen irgendwann entsorgt werden. Weswegen auch der Titel

dieses amüsant-bedrohlichen Parcours gegen den Strich zu lesen ist: als Abgesang auf die besinnungslose Konsumgesellschaft, der wir lieber früher als später unsere Liebe entziehen sollten.

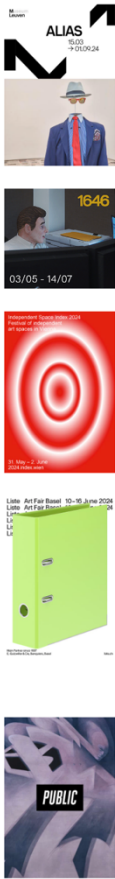
ALEXANDRA
WACH

**„LIEBES DING“,
Museum Morsbroich,
Leverkusen,
bis 26. April**

Dimitar Genchev at SARIEV Gallery
March 9, 2020

Artist: Dimitar Genchev
Exhibition title: Family Portrait
Venue: SARIEV Gallery, Plovdiv, Bulgaria

SARIEV Gallery in Plovdiv is pleased to present artist Dimitar Genchev's solo exhibition *Family Portrait*. It will be held simultaneously at Sariev Gallery and at the artist's studio between February 15th and March 28th and will display new works by the artist from the end of 2019 and the beginning of 2020. Dimitar Genchev is an artist who lives and works in Plovdiv and in 2019 he was one of the painters featured in the exhibition *BACKGROUND: Young Artists from Plovdiv* by Sariev Gallery. The text about the exhibition is by Desislava Mileva.

Dimitar Genchev's paintings often appear close to explosion. Colours, textures and images intertwine and race to a point of saturation, of boiling, which the artist manages to skilfully master before it is too late. Standing thus on its edge are also the visual worlds in the paintings which he created especially for the *Family Portrait* exhibition at Sariev Gallery.

In the new works, the central place is occupied by the human body, for him the most perfect creation of nature and one of the greatest challenges for the artist tasked with recreating such perfection. Far from any academic approaches, Genchev explores it in its most perfect naturalness, that of accidentally captured moments as in *Georgi's Portrait* or a summer day at the beach as in *Nicole*. A naturalness that is inherent in the old photo albums, whose concealed, slumberous nostalgia is perceived in the works themselves.

However, Dimitar Genchev does not like the specificity of the figure extracted from the photograph. Its density becomes a burden, and the pure image from the photograph – dissatisfaction. The recreation of photographs in his works gives way to their incorporation, element by element, into a new imagery. Its construction begins with the light of the afternoon sun, which describes and creates the bodies in space. It continues with the creation of contrasts between the tenderness of the figure and the rough structure of other elements such as clothes, plants and sometimes machines. Finally, it concludes with the mixing of a hyperrealism with an absolute, pure abstraction. Or the whole process reversed.

For Genchev, technique is determinative. The figures and spaces emerging on the canvas, as well as the feel of different textures or of depth, were created by him by layering and blurring the images or, all the more, with the use, among other techniques, of epoxy resin with its glossy finish on individual elements. Drawing, in his words, "normal, everyday things", the artist did not hesitate to break this normality by intertwining fundamentally incompatible images. It is those "anomalies" that act hypnotically and immerse the eyes in a pursuit with a vague ending, from which it becomes difficult to disengage.

Yet, in *Family Portrait* Dimitar Genchev transformed the personal stories from borrowed photographs into visual ones. Stories that he invented gradually, going through different, sometimes "dramatic" in his words, stages. Stories of contrasts between colours, between textures, between spaces, between lights and shadows. The painter who seeks to displace the boundaries of painting has also displaced those of the image.

Dimitar Genchev at SARIEV Gallery, article.

Artviewer, March 2020

<https://artviewer.org/dimitar-genchev-at-sariev-gallery/>

BACKGROUND: Young Artists from Plovdiv at SARIEV Contemporary, Danchova house, Coffee&Gallery Cu29, Artnewscafe, FLUCA – Austrian cultural pavilion and Lucky cinema

August 28, 2019

Artists: Mitch Brezounek, Valko Chobanov, Velizar Dimchev, Dimitar Genchev, Yavor Kostadinov, Lyubomir Krastev, Dimitar Shopov, Trifon Tashev, Martina Vacheva

Exhibition title: BACKGROUND: Young Artists from Plovdiv

Venue: SARIEV Contemporary, Danchova house, Coffee&Gallery Cu29, Artnewscafe, FLUCA – Austrian cultural pavilion, Lucky cinema, Plovdiv, Bulgaria

Date: July 5 – August 30, 2019

Photography: Lina Krivoshieva and Maria Djelebova / all images copyright and courtesy of the artists and SARIEV Contemporary, Plovdiv

BACKGROUND: *Young Artists from Plovdiv at SARIEV Contemporary, Danchova house, Coffee&Gallery Cu29, Artnewscafe, FLUCA – Austrian cultural pavilion and Lucky cinema*, article.

Artviewer, August 2019

<https://artviewer.org/background-young-artists-from-plovdiv-at-sariev-contemporary-danchova-house-coffeegallery-cu29-artnewscafe-fluca-austrian-cultural-pavilion-and-lucky-cinema/>

→ Roos Theuws: *Miroir noir* (2016). FOTO ROOS THEUWS

Verlopen fabriekshallen als vanitasstillevens

THE GOOD MACHINE

DIMITAR GENCHEV

Waar Galerie Gerhard Hofland,

Bilderdijkstraat 165c

Te zien t/m 7/10

★★★★☆

Volgens zijn cv heeft schilder Dimitar Genchev (1985) gestudeerd aan de Academie van de Kunsten in Sofia. Aha, weer zo'n Oost-Europese ambachtsman, denk je dan onwillekeurig. En inderdaad: hij is technisch bijzonder onderlegd en hanteert een palet van gedempte Oostblokkleu-

ren. Maar Genchev is niet in zijn niche blijven hangen. Hij verhuisde naar Nederland, bezocht de HKU en de Rijksakademie, en diende zichzelf zo een conceptuele injectie toe.

Dat resulteerde tot een paar jaar geleden in nogal surrealistische doeken. Dieren en vrouwelijke naakten bevolkten huiselijke decors, soms half schuilgaand achter een wazige sluier. Het was vervreemdend werk, op het randje van kitsch. Met zijn nieuwe werk blijft hij dicht bij de werkelijkheid en dat pakt veel beter uit.

Voor de tentoonstelling *The good machine* fotografeerde Genchev verlaten fabrieken in Sofia en zijn ge-

boortestad Plovdiv. Het zijn hallen vol roestend staal, wegwijnende souvenirs van een industriële planeconomie die is ingehaald door lage-lonenlanden en EU-lidmaatschap. Dat Genchev zijn foto's naschildert en niet, zoals veel schilders doen, projecteert en dan overtrekt, onderstreept zijn fabelachtige techniek.

Genchev toont zich bovendien een meester van de compositie. De best stevige doeken zijn perfect in balans. Een afbladderende muur krijgt een pendant in een raam waar de zon doorheen jankt, afgedankte machines liggen erbij als fruit op een schaal. De schilder begint zijn doe-

ken meestal met een ondergrond van lichtgroen of oranje en die kleuren kieren vaak door de bovenste verflaag heen. De voorstellingen krijgen er iets spookachtigs en efemeers van. De verlopen fabriekshallen veranderen erdoor in vanitasstillevens.

Sommige details voert Genchev uit in hyperrealistische stijl, glad en haarscherp. Maar een paar centimeter verderop heeft hij aan een paar toetsen genoeg om een wiel of ketel te verbeelden. Hoe deprimerend het onderwerp van deze schilderijen op het eerste gezicht ook lijkt, het schilderplezier spat ervan af.

Edo Dijksterhuis

Verlopen fabriekshallen als vanitasstillevens (Expired factory halls as vanitas still lifes), article. Author: Edo Dijksterhuis, Het Parool, 09.2017

'Verzamelen': expositie in Vishal van kunstenaarsparen die kunst maken én verzamelen

Zoeken naar overeenkomsten

Nuel Gieles
stadredactie@haarlemsdagblad.nl

Haarlem • Voor de tentoonstelling 'Verzamelen!' in de Vishal zocht Margreet Bouman vier kunstenaarsparen, die zelf kunst maken, maar er ook behagen in scheppen werk van gewaardeerde collega's te verzamelen.

„Ik was als curator eigenlijk op zoek naar een invulling van een vrij korte periode. Na de ledententoonstelling Het Atelier dreigde er een gat te vallen. Samen met mijn man Ronald Ruseler hebben we iets gemaakt dat dicht tegen mezelf aanligt: verzamelen van werk van anderen, want je hangt thuis natuurlijk geen werk van jezelf aan de muur”, vertelt Margreet.

Koppels

„We doen zelf mee en hebben leeftijdgenoten Eric de Nie en Marja Sonneveld uitgenodigd. Tegenover ons vieren hebben we twee jongere koppels gezocht, Geertje van der Kamp en Stefan Kasper én Erik de Bree, die samen met zijn partner zangeres-muzikant Selma Keceli meedoet. Zij is als enige geen lid van kunstenaarsvereniging De Vishal.”

Geen Haarlemse kunstenaars

„Om een filter in te bouwen heb ik, voordat ik kunst bij hen ging uitzoeken, gezegd: 'We doen géén werk van Haarlemse kunstenaars. Alleen al omdat we onderling veel van elkaar in huis hebben. Ik kocht op m'n zestiende een etsje van Poppe Damave voor m'n moeder. En Ronald op z'n zeventiende een stuk van Jan van Wensveen. Vandaar die andere invalshoek. En ik wilde nou eens geen grafiek, maar louter originalen. Dat vind ik leuker om te kopen of te ruilen. 'Verzamelen!' viel me in als aansprekende kreet. Je komt met z'n allen bij elkaar om je te genieten en je te laten boeien door werk van anderen.”

De curator vervolgt: „Je gaat op zoek naar overeenkomsten. Dan merk je dat je dezelfde kunstenaar in je collectie hebt als een ander paar, zoals

Margreet Bouman: „Je gaat als verzamelaars op zoek naar overeenkomsten.”

bij ons en Eric de Nie het geval was met Jaap Hillenius. De jonge verzamelduo's bleken allebei een schildereij van Bulgaar Dimitar Genchev te hebben. Er is een werk van Hanns Schimansky in de collectie van Erik en Selma, dat ik graag zelf had gehad.”

Thematische indeling

De tentoonstelling is niet per verzameling ingericht. „Ik heb een soort thematische indeling gemaakt. Als je binnenkomt begint het links met een afdeling natuur en daaraan verwante werken. Ondertussen zie je

vormovereenkomsten, bijvoorbeeld bij Schimansky en Fons Haagmans uit Maastricht. Het tak-object van Pieter en Abby Heynen, uit onze verzameling sluit daar weer bij aan. Via natuur beland je bij de ruimtelijkheid, ruimte in de kunst, wat overgaat in abstracties, uitmondend in een soort fantasy-wereld, om terug te keren bij de associatieve 'tekenachtigheid', het figuratieve. Tenslotte hangt er een werk van Sam Hersbach die dit jaar de Zumbrink Prijs en de Koninklijke Prijs voor de Schilderkunst won”, besluit Margreet Bouman.

Expositie

'Verzamelen!', is tot en met 9 november te zien in de Vishal. Open: dinsdag tot en met zaterdag, 11-17 uur; zondag 13-17 uur. Gratis toegankelijk.

Zabriskie Point 2007 van Gé-Karel van der Sterren (detail)

Zoeken naar overeenkomsten (Searching for similarities), article. Author: Nuel Gieles, Haarlems Dagblad, Dinsdag – 20.11.2018
https://www.haarlemsdagblad.nl/cnt/dmf20181120_19079887

Bij Genchev is het doek een arena van realisme

Galerie

Dimitar Genchev. T/m 18 april in Galerie Gerhard Hofland, Amsterdam.

Virtuositeit in de schilderkunst - is dat water perfect kunnen naschilderen, zoals Chinese schilderscholen nastreven?

Is dat 'de welving van de lucht en het vibrerend spel van de dampkring' precies tot uitdrukking brengen, zoals schilder Willem Roelofs eind negentiende eeuw beweerde? Of is dat scherp en onscherp, figuratief en abstract, fijn en woest zo vernuftig door elkaar gebruiken dat het doek een arena wordt met realisme als inzet?

Dat laatste geldt voor het werk van de Bulgaarse schilder Dimitar Gen-

chev (1985). Genchev vertrok na de kunstacademie in Sofia naar Nederland, waar hij aan de HKU en later de Rijksakademie opzien baarde met kolossale doeken die met hun kleurgebruik en inhoud verwezen naar een postcommunistisch Europa. Vooruitgangssymbolen, zoals een Lada of een locomotief, werden groot maar groezelig in beeld gebracht, alsof alles al jaren stond te wachten op de sloophamer. Genchev schilderde glimmende zonnebrandlijven van toeristen aan de Zwarte Zee, slapende arbeiders in de tram of gewoon een doorkijkje in een rommelig binnenhof, een slaapkamer, een keuken - simpele voorstellingen met een snuifje nostalgie, uitmuntend geschilderd.

Op de Rijksakademie en op zijn solo bij Galerie Gerhard Hofland blijkt dat de kunstenaar een pad heeft gekozen

waarbij de kritische beeldbevraging voorop is komen te staan. Het gaat niet om wát hij schildert, maar hoe. Het resultaat daarvan is gewaagd, soms tegen het kitscherige aan.

Een geslaagd voorbeeld is *Courtyard* (2014): een overvolle rangschikking van potten, planten, kopjes, bloemen, een tafel en een rij stenen daarachter. Dit doek imponeert door het bijzondere perspectief. Schuin van boven kijk je langs een onscherp in beeld gebracht kopje naar de drukke pottafel onder je, en daarachter een stuk binnenhof. Delen van het doek blijven mysterieuze abstracties, terwijl andere stukken het oog bedriegen, zo realistisch zijn ze geschilderd. Niets is eenduidig, alles is in beweging - zelfs een al verwelkte tulp.

Lucette ter Borg

Dimitar Genchev, **Silence**, 2015
Olieverf op doek, 149×99cm.

Bij Genchev is het doek een arena van realisme, article. Author: Lucette ter Borg
NRCHANDELSBLAD, 2015